

MA

A SZÁZSZORSZÉP GYERMEKHÁZBAN 9-12 óráig mini ovi, óvoda-előkészítő foglalkozás 2-3 éves gyermekeknek, 10 órától baba-mama klub: babamasszázs, bébiúszás, gyermekágyas torna, 16 órától fogvédelmi tanácsadó gyermekek részére.

A SZITI EGYESÜLET IFJÚSÁGI IRODÁJA (Dózsa György u. 5.) 13-tól 15 óráig „Újra dolgozom”, munkaügyi tanácsadás. 13-tól 15 óráig Fehér Gyűrű Közhasznú Egyesület ingyenes jogi tanácsadást ad a bűncselekmény sértettjeinek.

A SZITI EGYESÜLET MANDALA-KLUBJÁBAN (Berzsenyi u. 3.) 14.30-tól 16.30 óráig pszichológiai, 16-tól 17 óráig életmód-védőnői tanácsadás.

ENERGIATAKARÉKOSÁGI TANÁCSADÁS 15.30 órákor az MTESZ-székházban (Kigyó u. 4.).

A BÁLINT SÁNDOR MŰVELŐDÉSI HÁZBAN 16 órától hang-csend-játék időországban, zenés fültörővel egybekötött hangverseny gyermekeknek. Közreműködik: az Új-szegedi Kamarazenekar. Művészeti vezető: Kiss Ernő. Ugyanitt, Szűcs Árpád festőművész kiállítása. Megtekinthető: vasárnap és hétfő kivételével, naponta 10-től 18 óráig.

A JUHÁSZ GYULA MŰVELŐDÉSI KÖZPONTBAN 20 órától kobudo keleti harcművészetek edzése.

AZ ALKOTÓHÁZBAN (Árboc u. 1-3.) ma: 16.30 fazekas szakkör gyermekeknek. Holnap: 15 órától hímtző, 15.30-tól fazekas szakkör felnőtteknek, 16.30-tól kosárlabdás szakkör.

Ökumenizmus és Vallomások

DM-információ

A Szegedi Városi Televízió vallási magazinjának, a Lélektől-lélelig című adásnak szerkesztője kedd este az archívumból válogatott. Egy hat évvel ezelőtti interjúban megelenedik a Szent Pál ünnepe előtti egy hetes imahét. Ezt követően részlet következik a Vallomások című sorozatból, melyet Petrarca Szent Ágoston frászával történt találkozásai ihlették. Ebből kiderül, hogy a megpróbáltatások vége a megnyugvás, Isten megtapasztalása lehet. A Vallomások vendége Nemeshegyi Péter jezsuita misszionárius. A műsor kezdési időpontja kedd 20.30.

Összeáll a kép!

DISCOS TOURS
Megjelent 2000. évi árlistánk görög, spanyol nyaralások áraival!
ÚJ LEHETŐSÉG - CSAK NÁLUNK!
Nyaralását kiízhetheti 3-4-6 hónap alatt, kamatmentesen!
Korai foglalóknak 10% kedvezmény!
Szeged, Kossuth L. sgt. 25.,
tel.: 62-425-290.
Szentes, Kossuth L. u. 11.,
tel.: 63-316-677.
Hódmezővásárhely, Andrásy u. 3.,
tel.: 62-248-076.

Szegedi beszélgetés Eifert Jánossal

A néptáncról a fotóművészetig

Pénteken a Horváth Mihály utcai képtárban Eifert János, a Magyar Fotóművészek Szövetségének elnöke nyitotta meg a Szegedi fotográfusok című tárlatot. A nemzetközi hírű fotóművésszel a megnyitó után a sajtóház klubjában beszélgettünk.

– Elismerő szavakkal méltatta a szegedi fotósokat bemutató kötetet és az ehhez kapcsolódó tárlatot...
– Nagyon fontos tett a város részéről, hogy a vizuális művészeteket ilyen becsben tartja. Őt követően mutatott be a festőket, grafikusokat, szobrászokat, iparművészeket, építészeket – és most a fotósokat. Remélem, hogy folytatódhat a sor a színházzal, a táncművészetrel és a zeneművészetrel is. Én még láttam kitűnő operaelőadásokat Vaszy Viktor dirigálásával, és ha időm engedi, ma is elővök Szegedre megnézni egy-egy előadást. A Szegedi Kortárs Balett budapesti bemutatkozásain is mindig ott vagyok. Tizenhét évig voltam a Honvéd Táncegyüttes hivatásos táncosa. Egyik előadója voltam a Dóm téren annak a nagy sikerű Novák-koreográfiának, amely a Vitézi ének című Balassi-versre komponált Szokolay-muzsikára készült. Sok előadást láttam a szegedi szabadtéren, az utóbbi években is többször eljöttem.

– Talán az emberek a fotót érzik legközelebb önmagukhoz...
– Ez is fontos motívum lehet. A fotóhetek persze arra is jó, hogy a különböző stílusok, alkotói elképzelések erőpróbája legyen. A kísérletező, kreatív fotográfia éppúgy megjelenik ott, mint a nagyon népszerű riport- vagy természetfotó. A természetfotó területén is érezhető az utóbbi időben elmozdulás: a giccs határát súroló látványos, gyönyörködtető képekkel szemben egyre több az olyan ábrázolás, amely környezetvédelmi, társadalmi problémákat mutat be.

– Mit gondol, mennyire képes lépést tartani a magyar fotóművészet a világban uralkodó trendekkel?
– Szinte közhely, hogy a magyar fotográfia André Kertészről Robert Capán át Moholy-Nagyig mennyi világnagyságot adott. A kecskeméti Magyar Fotográfiai Múzeum vagy a Mai Manó Ház tárlatait megtekintő külföldiek gyakran elcsodálkoznak, mennyi értéket találunk itt. Szinte testvérpárok is fel lehetne állítani, például a kedvenc fotósom, Henri Cartier-Bresson magyar megfelelője Escher Károly lehetne.

– Milyen esélye van ma egy fiatal magyar fotográfusnak arra, hogy a világ élvonalába kerüljön?
– Sokkal jobb az esélyek ma, mint húsz-harminc évvel ezelőtt, bár nem mondhatnám, hogy akkoriban rendkívül rosszak lettek volna. Az én rangomat a magyar fotográfiában a külföldi sikereim hozták meg. Ha valaki nem küldi el rendszeresen a képeit külföldre, akkor eleve kizárt, hogy megismerjék. Gondoskodni

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

– Milyen arányban játszik szerepet a sikerben az emberi tényező, a fotós felkészültsége és a technikai, vagyis a fényképezőgép minősége?
– A bécsi grafikai főiskolán a gyakorlati bemutatón mindig meg szoktam lepni a hallgatóimat, amikor a legfantasztikusabb műtermi vakulámpákat a sarokba parancsolom, és a hatalmas üvegablak elől elhúzó az elsőtűtő posztófűgönyőket. A természetes fény ugyanazt képes adni, amit a műtérben negyven lámpával próbálunk imitálni. A gyártók, a forgalmazó cégek érdeke, hogy a reklámszlogenjeikben az szerepeljen: a fotósok csak egyet kell kattintania, és a gép mindent elvégez helyette. Gondolkodni, érezni a fényképezőgép sohasem fog tudni. Ha igaz lenne, hogy csak a legkorszerűbb technikával lehet jó képet csinálni, akkor sorra ki kellene dobálnunk a gyűjteményekben, múzeumokban őrzött fantasztikus műveket, amelyek ötven, száz vagy százötven évvel ezelőtt készültek.

Hollósi Zsolt

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

– Milyen arányban játszik szerepet a sikerben az emberi tényező, a fotós felkészültsége és a technikai, vagyis a fényképezőgép minősége?
– A bécsi grafikai főiskolán a gyakorlati bemutatón mindig meg szoktam lepni a hallgatóimat, amikor a legfantasztikusabb műtermi vakulámpákat a sarokba parancsolom, és a hatalmas üvegablak elől elhúzó az elsőtűtő posztófűgönyőket. A természetes fény ugyanazt képes adni, amit a műtérben negyven lámpával próbálunk imitálni. A gyártók, a forgalmazó cégek érdeke, hogy a reklámszlogenjeikben az szerepeljen: a fotósok csak egyet kell kattintania, és a gép mindent elvégez helyette. Gondolkodni, érezni a fényképezőgép sohasem fog tudni. Ha igaz lenne, hogy csak a legkorszerűbb technikával lehet jó képet csinálni, akkor sorra ki kellene dobálnunk a gyűjteményekben, múzeumokban őrzött fantasztikus műveket, amelyek ötven, száz vagy százötven évvel ezelőtt készültek.

Hollósi Zsolt

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

– Milyen arányban játszik szerepet a sikerben az emberi tényező, a fotós felkészültsége és a technikai, vagyis a fényképezőgép minősége?
– A bécsi grafikai főiskolán a gyakorlati bemutatón mindig meg szoktam lepni a hallgatóimat, amikor a legfantasztikusabb műtermi vakulámpákat a sarokba parancsolom, és a hatalmas üvegablak elől elhúzó az elsőtűtő posztófűgönyőket. A természetes fény ugyanazt képes adni, amit a műtérben negyven lámpával próbálunk imitálni. A gyártók, a forgalmazó cégek érdeke, hogy a reklámszlogenjeikben az szerepeljen: a fotósok csak egyet kell kattintania, és a gép mindent elvégez helyette. Gondolkodni, érezni a fényképezőgép sohasem fog tudni. Ha igaz lenne, hogy csak a legkorszerűbb technikával lehet jó képet csinálni, akkor sorra ki kellene dobálnunk a gyűjteményekben, múzeumokban őrzött fantasztikus műveket, amelyek ötven, száz vagy százötven évvel ezelőtt készültek.

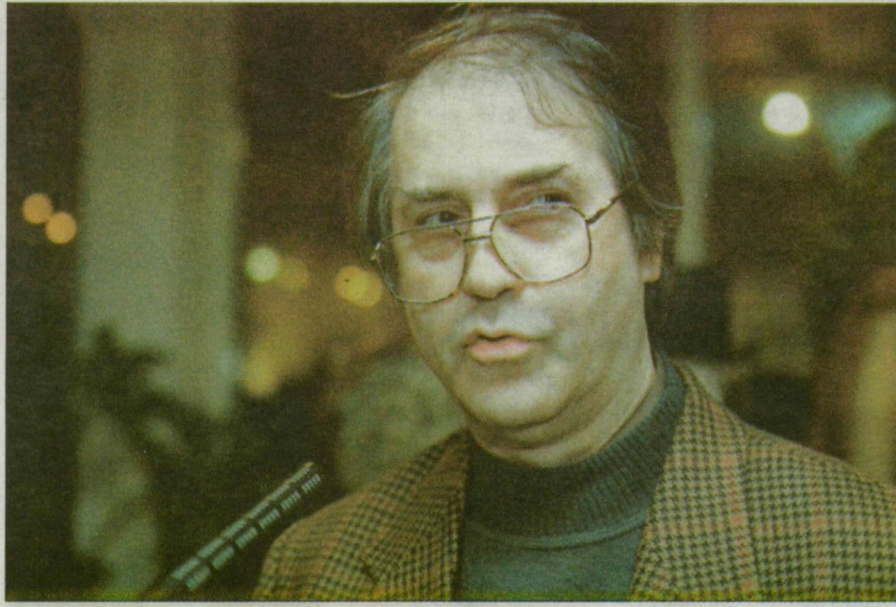
Hollósi Zsolt

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

– Milyen arányban játszik szerepet a sikerben az emberi tényező, a fotós felkészültsége és a technikai, vagyis a fényképezőgép minősége?
– A bécsi grafikai főiskolán a gyakorlati bemutatón mindig meg szoktam lepni a hallgatóimat, amikor a legfantasztikusabb műtermi vakulámpákat a sarokba parancsolom, és a hatalmas üvegablak elől elhúzó az elsőtűtő posztófűgönyőket. A természetes fény ugyanazt képes adni, amit a műtérben negyven lámpával próbálunk imitálni. A gyártók, a forgalmazó cégek érdeke, hogy a reklámszlogenjeikben az szerepeljen: a fotósok csak egyet kell kattintania, és a gép mindent elvégez helyette. Gondolkodni, érezni a fényképezőgép sohasem fog tudni. Ha igaz lenne, hogy csak a legkorszerűbb technikával lehet jó képet csinálni, akkor sorra ki kellene dobálnunk a gyűjteményekben, múzeumokban őrzött fantasztikus műveket, amelyek ötven, száz vagy százötven évvel ezelőtt készültek.

Hollósi Zsolt

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

Eifert János, a fotóművész szövetség elnöke a Szegedi fotográfusok című kiállítás megnyitóján a képtárban. (Fotó: Miskolczi Róbert)

Névjegy

Eifert János Hódmezővásárhelyen született 1943-ban. 1960-1977-ig a Honvéd Táncegyüttes táncművésze. 1968 óta fotózik. 1984 óta Jung Zsenivel a miskolci Sebesvíz Workshop nemzetközi fotóművészeti tábor vezetője. Számos rangos nemzetközi fotópályázaton díjazták alkotásait. (Európa 77-díj, Niépce-plakett, Zeiss-Pentacón pályázat díjai, FIAP arany- és ezüstérméi, a 27. Nemzetközi Willy Hengl-Preis fődíja stb.) Önnálló kiállításai: Szerelmem, a Tánc, Különleges dimenziók, Vallomások a Tiszáról, Légszomj, 3T. 1985 óta diaporámával is foglalkozik, művei, a Replayed Time, a Volt egyszer egy falu..., a Helyzetjelentés, a Bemutatom a feleségem, a Tűztánc és a Maszkok több nemzetközi fesztivál díját, nagydíját nyerték el. 1990 óta könyvtervezőként is dolgozik. Kötetei: Doromboló, Ünnepi ételek.

becsült adatok szerint ország-szerte közel félmillió látogatója volt. A hivatalos elismerését jelezte, hogy nagy örömmelre Hámori József miniszter úr elvállalta a védnökséget.

– Talán az emberek a fotót érzik legközelebb önmagukhoz...
– Ez is fontos motívum lehet. A fotóhetek persze arra is jó, hogy a különböző stílusok, alkotói elképzelések erőpróbája legyen. A kísérletező, kreatív fotográfia éppúgy megjelenik ott, mint a nagyon népszerű riport- vagy természetfotó. A természetfotó területén is érezhető az utóbbi időben elmozdulás: a giccs határát súroló látványos, gyönyörködtető képekkel szemben egyre több az olyan ábrázolás, amely környezetvédelmi, társadalmi problémákat mutat be.

– Mit gondol, mennyire képes lépést tartani a magyar fotóművészet a világban uralkodó trendekkel?
– Szinte közhely, hogy a magyar fotográfia André Kertészről Robert Capán át Moholy-Nagyig mennyi világnagyságot adott. A kecskeméti Magyar Fotográfiai Múzeum vagy a Mai Manó Ház tárlatait megtekintő külföldiek gyakran elcsodálkoznak, mennyi értéket találunk itt. Szinte testvérpárok is fel lehetne állítani, például a kedvenc fotósom, Henri Cartier-Bresson magyar megfelelője Escher Károly lehetne.

– Milyen esélye van ma egy fiatal magyar fotográfusnak arra, hogy a világ élvonalába kerüljön?
– Sokkal jobb az esélyek ma, mint húsz-harminc évvel ezelőtt, bár nem mondhatnám, hogy akkoriban rendkívül rosszak lettek volna. Az én rangomat a magyar fotográfiában a külföldi sikereim hozták meg. Ha valaki nem küldi el rendszeresen a képeit külföldre, akkor eleve kizárt, hogy megismerjék. Gondoskodni

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

– Milyen arányban játszik szerepet a sikerben az emberi tényező, a fotós felkészültsége és a technikai, vagyis a fényképezőgép minősége?
– A bécsi grafikai főiskolán a gyakorlati bemutatón mindig meg szoktam lepni a hallgatóimat, amikor a legfantasztikusabb műtermi vakulámpákat a sarokba parancsolom, és a hatalmas üvegablak elől elhúzó az elsőtűtő posztófűgönyőket. A természetes fény ugyanazt képes adni, amit a műtérben negyven lámpával próbálunk imitálni. A gyártók, a forgalmazó cégek érdeke, hogy a reklámszlogenjeikben az szerepeljen: a fotósok csak egyet kell kattintania, és a gép mindent elvégez helyette. Gondolkodni, érezni a fényképezőgép sohasem fog tudni. Ha igaz lenne, hogy csak a legkorszerűbb technikával lehet jó képet csinálni, akkor sorra ki kellene dobálnunk a gyűjteményekben, múzeumokban őrzött fantasztikus műveket, amelyek ötven, száz vagy százötven évvel ezelőtt készültek.

Hollósi Zsolt

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

– Milyen arányban játszik szerepet a sikerben az emberi tényező, a fotós felkészültsége és a technikai, vagyis a fényképezőgép minősége?
– A bécsi grafikai főiskolán a gyakorlati bemutatón mindig meg szoktam lepni a hallgatóimat, amikor a legfantasztikusabb műtermi vakulámpákat a sarokba parancsolom, és a hatalmas üvegablak elől elhúzó az elsőtűtő posztófűgönyőket. A természetes fény ugyanazt képes adni, amit a műtérben negyven lámpával próbálunk imitálni. A gyártók, a forgalmazó cégek érdeke, hogy a reklámszlogenjeikben az szerepeljen: a fotósok csak egyet kell kattintania, és a gép mindent elvégez helyette. Gondolkodni, érezni a fényképezőgép sohasem fog tudni. Ha igaz lenne, hogy csak a legkorszerűbb technikával lehet jó képet csinálni, akkor sorra ki kellene dobálnunk a gyűjteményekben, múzeumokban őrzött fantasztikus műveket, amelyek ötven, száz vagy százötven évvel ezelőtt készültek.

Hollósi Zsolt

kell arról, hogy a képeink a nyilvánosság elé kerüljenek. Helyettünk ezt senki sem teszi meg. A szakmai, művészi tájékozódás alapkövetelmény. A nagy könyvtárakban hozzá lehet jutni a legkomolyabb fotográfiai szakfolyóiratokhoz, amelyek a pályázati felhívásokat is közlik. Ugyanilyen fontos, hogy a fotográfus ne csak fotókiállításokat nézzen – a színház, a zene, a tánc, az irodalom, a társadalmi ismerete is elengedhetetlen.

– Milyen arányban játszik szerepet a sikerben az emberi tényező, a fotós felkészültsége és a technikai, vagyis a fényképezőgép minősége?
– A bécsi grafikai főiskolán a gyakorlati bemutatón mindig meg szoktam lepni a hallgatóimat, amikor a legfantasztikusabb műtermi vakulámpákat a sarokba parancsolom, és a hatalmas üvegablak elől elhúzó az elsőtűtő posztófűgönyőket. A természetes fény ugyanazt képes adni, amit a műtérben negyven lámpával próbálunk imitálni. A gyártók, a forgalmazó cégek érdeke, hogy a reklámszlogenjeikben az szerepeljen: a fotósok csak egyet kell kattintania, és a gép mindent elvégez helyette. Gondolkodni, érezni a fényképezőgép sohasem fog tudni. Ha igaz lenne, hogy csak a legkorszerűbb technikával lehet jó képet csinálni, akkor sorra ki kellene dobálnunk a gyűjteményekben, múzeumokban őrzött fantasztikus műveket, amelyek ötven, száz vagy százötven évvel ezelőtt készültek.

miről írt a DM?

75 éve

A Szeged új helye

A Szeged január 11-i számában, tehát pontosan két hét előtt írtuk meg először, hogy vállalatunk kibérelte a városi bérháznak azt a helyiségét, amelyben akkor még az első kerületi rendőrlaktanya székelt, s hogy itt a kiadóhivatal áthelyezésével egyidejűleg kölcsönkönyvtárat és jegyirodát nyitunk. Azóta kivétel nélkül mindennap hirdettük, hogy kiadóhivatali

helyiségünket is oda helyeztük át. A polgármesterek mégsem jutott eszébe fennakadni ezen, s bennünket figyelmeztetni. Amikor a kurzusúság acsarkodó cikke megjelent, attól a naptól a polgármester is vonakodik a kiadóhivatalt a városházán megtűrni. A helyiséget természetesen elfoglaljuk, s a vita eldöntésére bírósághoz fordulunk. (1925)

50 éve

A hétköznapi hősei Szegeden

Szeged dolgozói különös érdeklődéssel tekintenek a Szegedi Nemzeti Színház mai bemutatott előadása elé. Szeged dolgozó ez alkalommal olyan színművet látnak, amelyek üzemünk mai életével, a szocialista munkaverseny problémáival foglalkozik. A darab, amelyet Mándi

Éva írt „Hétköznapi hősei” címmel, az első színművek közé tartozik, amely dolgozó népünk, az ipari munkásság életét, munkáját viszi színpadra. Minden szegedi dolgozónak meg kell ismernie ezt a színművet, amely lendületet ad a munkához, nevel, szórakoztat. (1950)

25 éve

Középpontban a család

Nagy várakozás előzte meg a tavaly júliusban életbe lépett új családjogi törvényt, hiszen rendelkezési valamilyen módon mindenkit érintenek. Mindannyian érdekeltek vagyunk abban, hogy milyen törvényes védelmet kap a család, az anya, a gyermek. Aggódd és biza-

kodó cikkek jelentek meg a népszaporulat csökkenéséről, vagy éppen már érzékelhető növekedéséről. De hiába ad a társadalom még oly jelentős támogatást a családoknak, fára-dozása kárba vész, ha egyik másik szülő felelőtlenül él. (1975)

Gazsó L. Ferenc

Nászút az ördöggel (2.)

Hihetetlen karriert fut be a rémtörténet. Valamennyi földrészen írnak róla. Nepálban is szalagcím a családirtó Kékszakáll! A bulvárlapok tévétársaságok licitálnak a sztori részleteire. Beindulnak hát az igazak mellett a szent-időhőhászok is. Krasznay Árpád, a brüsszeli Magyar Ház vezetője kellemetlen emlékként idézi fel azokat a heketeket: „Az utcára se mertünk kilépni. A német tévések erőszakkal nyomultak be ide. Az angolok az éjszaka kellős közepén csengettek fel minket. Hiába mondtuk, hogy ez katolikus ház. Pándy megfordulhatott itt; de közelről nem ismertük. Nem hitték el, követelődtek, azonnal bekapcsolták kameráikat, mondván, hogy minden kell nekik, ami brüsszeli és magyar.”

A magyarországi sajtó tavaly október 21-én fedezte fel magának Pándyt. A vezető budapesti lapok címlapon hozták, furcsa mód azon tényként közölve, hogy „magyar lelkész” a családirtással gyanúsított férfi.

Kicsoda ez a világhírű-dett személy: Pándy András, alias Andreas Pándy? Hivatalos papírjai szerint 1927. júli-

us elsején születet a kárpátaljai Csap városában, közvetlenül a magyar határnál. A négygyerekes Pándy család – három fiú és egy leány – nagy szegénységben élt. Apjuk postás volt, anyjuk háztartásbeli. A családfőt (azokban az időkben, mikor Csap Csehszlovákiához tartozott) lopáson tetten érték – talán kenyérgond? –, elítélték, s rövid fogházbüntetését Királyhelmecezen töltötte. Később az asszony jutott ugyanezre a sorsra, szintén lopás miatt. A Csapon élő unokanővérek elmondása szerint András jó-eszű, rendes, szolid gyerek volt. Színjeles tanuló.

Az 1964. évi Bethlen nap-téri fényképet között idősebb Pándy András és neje, Nagy Julianna 1963-ban, Beregszászon tartott aranylakodalmáról, tudatván a református közösséggel, hogy ifjabb Pándy Belgiumból írásban látja el a beregszászi lelki szolgálatát is.

Az esztendő másik kiemelkedőnek tartott eseménye, melyről az évkönyvben ugyancsak fotó tanúskodik, hogy „tízéves lelkészítő (sic) szolgálatát együtt ünnepelte Pándy András a brüsszeli gyülekezettel. A gyülekezet ajándékát, egy palástot, Gálócsy Zsigmond főgondnok és Teleki József presbiterpénztáros nyújtotta át a lelkipástrónak.”

Tíz évvel korábban, 1953-ban, Pándy még Magyarországon volt! Az idő tájt kezdhetett segédlelkézi gyakorlatát Hajdúhadháza. Ott ismerte meg első feleségét – későbbi áldozatát –, Sörös Ilonát. (Folytatjuk.)

DISCOS TOURS
Megjelent 2000. évi árlistánk görög, spanyol nyaralások áraival!
ÚJ LEHETŐSÉG - CSAK NÁLUNK!
Nyaralását kiízhetheti 3-4-6 hónap alatt, kamatmentesen!
Korai foglalóknak 10% kedvezmény!
Szeged, Kossuth L. sgt. 25.,
tel.: 62-425-290.
Szentes, Kossuth L. u. 11.,
tel.: 63-316-677.
Hódmezővásárhely, Andrásy u. 3.,
tel.: 62-248-076.

KÖZÉPFOKÚ ÚJSÁGÍRÓKÉPZÉS
a Leonardo Szakközépiskolában.
– sajtó-, médiatörténet, sajtóműfajok
– kiemelt óraszámában angol és számítástechnika.
A képzés térítéses, nappali rendszerű.
További tájékoztatás:
62-424-095, 30-965-88-13

MEGJELENT: „2000 NYÁR” KATALÓGUSUNK!
Eurotours Utazási Iroda
Szeged, Mikszáth K. u. 17.
Tel.: 62-426-644,
62-326-180

SEBŐK CSAVAR Kft.
BÉRBE ADÓ
5 éve működő
Szeged, Petőfi S. sgt.
52/B, Szivárvány kiterőnél lévő
CSAVARBOLT.
Érdeklődni: H-P: 8-16
Tel.: 62-441-003

DISCOS TOURS VELENCEI KARNEVAL
febr. 25-27. luxus busszal
10 000 Ft
Repülés utak folyamatosan, akciós árakon!
Gran Canaria-Teneriffe-Tunézia
Szeged, Kossuth L. sgt. 25.,
tel.: 62-425-290.
Szentes, Kossuth u. 11.,
tel.: 63-316-677.
Hódmezővásárhely, Andrásy u. 3.
(a kapu alatt), tel.: 62-248-076.